

[Thisted Knudsen.]

startede denne aktion uden at tale med de pågældende interesserede sogneråd. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor man ikke skal gøre dette. Vi erkender i denne sal, at det er kommunalbestyrelserne, der skal varetage de lokale interesser, og når man fremsætter en fredningspåstand af et sådant omfang, som der her er tale om, ville jeg finde det meget rimeligt, at man i hvert tilfælde drøftede sagen med sognerådene. Efter de for mig foreliggende oplysninger viser det sig endvidere, at Naturfredningsforeningen har startet denne sag uden at rådføre sig med lokalkomiteen. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke har gjort det; jeg betragter det som en alvorlig tilsidesættelse. Når man kalder på de lokale kræfter, for at de skal være interesserede i fredningsarbejdet, så tilsiger almindelig takt og forstand, at man i hvert fald også snakker med dem.

Hele denne fredningsaktion gav anledning til et protestmøde, der blev holdt i Fårevejle den 9. marts i år. Der blev her enstemmigt vedtaget en protest, og så vidt jeg ved er denne protest tilstillet den højtærede statsminister. Med formandens tilladelse vil jeg gerne citere et enkelt afsnit. Repræsentanter for sognerådet var til stede, og det hedder i protesten:

„Vi erkender, at der kan være grund til at frede enkelte karakteristiske områder, men vi må betragte det som et misbrug af de beføjelser, som Naturfredningsforeningen har til at rejse fredningssag, når den uden om sognerådene og uden om lokalkomiteen for Danmarks Naturfredningsforening øjensynlig blot har taget et generalstabskort og udskraveret et samlet areal, som skønsmæssigt må anslås til ca. 2 000 tdr. land, og krævet dette areal fredet for så bagefter“ — jeg går ud fra, at dette er rigtigt — „at stille forslag om, at de pågældende grundejere eller kommunen antager en byplanekspert til at udarbejde detaljeret forslag om, hvilke arealer der eventuelt skal fredes.“

Jeg synes, at disse lodsejere har ret, og det forekommer mig, at man i denne sag er gået for vidt.

Jeg har i dag modtaget en skrivelse fra sognerådsformanden i Fårevejle kommune. Med formandens tilladelse vil jeg gerne citere den, fordi denne sag rækker meget vidt. Man har reageret med harme, det er efter min opfattelse berettiget, og jeg vil have lov til at sige her, at Naturfredningsforeningen gør sin egen sag en meget dårlig tjeneste. Sognerådsformanden skrev:

„Under henvisning til den af Danmarks Naturfredningsforening påtænkte store fredning af arealer i Fårevejle, Kårup, Ordrup og Veddinge skal man fra Fårevejle sogneråd gøre opmærksom på, at en så omfattende fredning vil være ganske urimelig, og vi kan i ét og alt tiltræde den af lodsejerforeningen for Ordrup-Veddinge indsendte protest til Danmarks Naturfredningsforening. I øvrigt må vi fremhæve, at vort sogns natur aldrig har været smukkere end nu. Den beplantning, der har fulgt med udstykningen, har sat sit præg på landskabet. Sognerådet har nu igennem bygningsreglementet hånd i hanke med udstykningen, og vi tror, at udstykningen nok skal blive ledet ind i de rette baner som hidtil, uden at man fra Naturfredningsforeningens side har nødig at gribe ind på så drastisk en måde.“

Det er altså et sogneråd, der udtaler sig sådan om den fremgangsmåde, der er anvendt her, og efter de for mig foreliggende oplysninger vil jeg nævne det, også for at man inden for Naturfredningsforeningen skal forstå, at man følger dem kritisk. Det er en uklog fremgangsmåde, der er anvendt, den er urimelig, og den er efter mit skøn sagligt angribelig. Jeg skal derfor meget indtrængende henstille til den højtærede statsminister på denne befolknings vegne, at man virkelig tager denne sag op, og det er muligt, at man bliver nødt til at give Naturfredningsforeningen nogle sikrere direktiver for, hvordan den skal